

LIITE 2. Lausuntoyhteenvedo maa- ja metsätalousministeriön asetuksista ilveskiintiöiksi vuodelle 2019-2020. Lausunnoista on pyritty poimimaan olennaisimmat pääasiassa ko. asetukseen liittyvät näkemykset. Lausunnot kokonaisuudessaan on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön kirjaamosta.

Lausunnon antaja	Palaute	Toimenpide/kommentti
<p>Syke</p>	<p>Suomen ympäristökeskuksen mukaan poronhoitoalueen eteläpuolella ilveksen verotusprosentti on liian suuri kannan selvän pienenemisen johdosta. Suomen ilveskanta tulisi olla yli 2 000 yksilöä, jotta kanta olisi myös tulevaisuudessa kestäväällä pohjalla.</p> <p>Ilveksen metsästyksen lisäämiselle ei ole mitään painavia syitä, kuten sen aiheuttamat vahingot. Päinvastoin suurempi ilveskanta auttaa ylisuureksi kasvaneen valkohäntäpeurankannan pienentämisessä. Valkohäntäpeurakannan aiheuttamat vahingot ovat merkittävästi kasvaneet viime vuosina eikä metsästyksellä ole kyetty hillitsemään niiden kasvua varsinkaan rannikkoalueilla. Tämä seikka pitäisi todella ottaa huomioon ilveskiintiötä määriteltäessä eikä kasvattaa ilveskiintiötä.</p> <p>SYKE esittää 180 ilveksen kiintiötä poronhoitoalueen eteläpuolelle. SYKE esittää myös poronhoitoalueen ilveskannan maltillista kasvattamista alueen harvan ilveskannan johdosta.</p>	
<p>Rajavartiolaitos Metsähallitus</p>	<p>Rajavartiolaitos ilmoittaa, ettei sillä ole lausuttavaa asiassa.</p> <p>Metsähallitus pitää esitettyä kiintiötä perusteltuna. Kiintiön korotus on varsin maltillinen ja sillä voidaan todennäköisesti pitää ilveskanta nykytasollaan, vaikka kanta onkin kääntynyt laskuun. Myönnettyjen lupien määrää tulee kuitenkin tarkastella alueittain eikä 240 yksilöä ole välttämättä toteutunut saalismäärä. Kohdentamalla verotus tihentymille, pysytään asetuksen ja ilveskannan hoitosuunnitelman mukaisissa tavoitteissa ilveskannan kehitykselle.</p> <p>Metsähallituksen näkemyksen mukaan on hyvä, että asetusmuistiossa on nostettu esille metsäpeuran tärkeät vasonta-alueet, joilla ilveskanta on pystytty hallitusti laskemaan. Näillä alueilla tulee seurata ilveskannan kehitystä ja vaikutusta metsäpeurakannan kehitykseen erityisellä huolella. Ilveksen metsästyksen kohdentamisessa on syytä huomioida erityisesti MetsäpeuraLIFE-hanke ja syksyn 2019 aikana käynnistytävät metsäpeurojen vapautukset totutustarhoista.</p>	

	<p>Metsähallitus pitää tärkeänä, että ilveksen kuten muidenkin suurpetojen osalta paikallisyhteisöjen sietokykyä pyritään parantamaan viestinnän ja asentisiin vaikuttamisen kautta tavoitellen tasapainoisempaa rinnakkaiseloa suurpetojen kanssa.</p> <p>Metsähallitus esittää, että jos suurpetoseuranta halutaan tehostaa poronhoitoalueella, Metsähallituksen kenttäväkeä (mm. suojelualueiden huoltotehtävissä toimivia) voisi hyödyntää tässä työssä. Asiaan tarvittaisiin MMM:n tulosohjausta ja resursseja.</p>	
<p>Luonnonuojeluliitto Tapiola</p>	<p>Iveskannan suhteen on käynyt juuri kuten Liitto aiemmissa lausunnoissaan on varoitannut: iveskanta on kääntynyt laskuun ja nyt ministeriö on jälleen esittämässä lisäystä poikkeuslupiin suhteessa viime vuoteen. Tätä ei voida pitää hyväksyttävänä. Ministeriön perustelut kiintiölle ovat kestävämmät: ilveksiä pitäisi tappaa Etelä-Suomessa, jotta ne eivät siirtyisi pohjoiseen aiheuttamaan porovahinkoja. Kuten Liitto on aiemmin useissa lausunnoissaan todennut, tulee poronhoitoalueen petovahinkomenettelyt uudistaa täysin. Lisäksi kantaa rajoittavan metsästyksen yhteydessä tulee ehdottomasti huomioida myös vahinkoperusteisilla poikkeusluvilla tapetut ilvekset. Lupaharkinnassa tulee kiinnittää erityistä huomiota myös perusteisiin ja harkinnan tulee olla tosiasiallisesti tapauskohtaista.</p> <p>Toimenpiteinä Liitto esittää seuraavaa: Kiintiö on liian suuri. Kokonaiskoolleisuus tulee huomioida.</p> <p>Lupaharkinta tulee perustua todelliseen tarpeeseen, myös kannanhoidollisen metsästyksen kyseessä ollen.</p>	
<p>Poliisihallitus</p> <p>Suomen riistakeskus</p>	<p>Poliisihallitus ilmoittaa, ettei sillä ole lausuttavaa asiassa.</p> <p>Suomen riistakeskus pitää asetuksen tavoitteita oikean suuntaisina. Suuressa osassa maata iveskannan lasku näyttäisi loppuneen. Ivespentueiden määrä on tuoreimmassa kanta-arviossa edellisen vuoden tasolla. Alueellisissa trendeissä on eroja, ja Suomen riistakeskus pyrkii verotussuunnittelullaan vaikuttamaan siten, että iveskannan koko ja tiheys olisi eri puolilla Suomea alueiden olosuhteisiin nähden tarkoituksenmukainen. Poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueelle esitetään verotukseksi 13 %. Verotus- taso on jonkin verran Luonnonvarakeskuksen verotusskenaarion antamaa kannan koon todennäköisimmin vakiinnuttavaa tasoa matalampi. Esitetty verotustaso on kuitenkin tarkoituksenmukainen suhteessa tavoitteeseen löytää oikea verotusmäärä, jolla kannan- lasku saadaan</p>	

	<p>tasoittumaan ja iveskanta vakiintumaan tasolle, jolla sen aiheuttamat ongelmat eivät nouse yli paikallisyhteisöjen sietokyvyn.</p> <p>Esitetyn verotustason puitteissa voidaan suunnata metsästystä alueille, joilla kannan kehitys on ollut vakaa sekä metsäpeura Life -hankkeen tuleville istutusalueille. Myös poronhoitoalueen lähialueille voidaan suunnata verotusta niiltä osin, kuin se ivespentueiden sijainnin perusteella arvioituna on tarpeellista. Metsäpeurakannan kehityksen kannalta merkittäviä alueilla ivespentueiden määrä on ollut voimakkaassa laskussa, eikä näille alueille enää ole tarkoituksenmukaista suunnata voimakasta ivesverotusta, kuten asetusluonnoksen muistiossa linjataan.</p> <p>Verotuksen suuntaamisessa on ollut usean vuoden aikajännteellä tavoitteena iveskannan tiheyden tasoittaminen. Verotusta tullaan suuntaamaan maa- ja metsätalousministeriön asetusmuistion sekä iveskannahoitosuunnitelman linjausten mukaisesti alueille, joilla kanta on tiheämpi ja joissa iveskanta on lähes vakaa tai kasvussa verrattuna edellisiin vuosiin. Alueilla, joiden iveskannan tiheys on muita alueita matalampi, verotustaso tulee olemaan maltillinen. Suomen riistakeskus katsoo, että asetusluonnoksessa esitetty verotusmäärä on perusteltu iveskannan hoidon näkökulmasta. Nyt esitetyn suuruisella verotusmäärällä voidaan rajoittaa iveskannan kasvua riittävästi ja pyrkiä siihen, että iveskannan koko saadaan vakiintumaan nykyiselle tasolle. Kun verotuksen suuntaamisessa huomioidaan iveskannan alueellinen kehitys, voidaan ehkäistä iveskannan liiallinen tihentyminen ja mahdollistaa kannan kasvu alueille, joilla iveskannan kasvu on tavoiteltavaa. Koska iveskannan koon kehittymistä seurataan vuosittain, voidaan tulevien vuosien verotusmäärissä huomioida iveskannan kehitys, ja varmistaa kannanhoidon sosiaalinen ja ekologinen kestävyys.</p>
<p>Suomen riistakeskuksen alueelliset riistanneuvostot</p>	<p>Kaakkois-Suomi</p> <p>Kaakkois-Suomessa oman erityispiirteensä tuo Venäjän raja ilveksenkin osalta. Rajan takaa tulee Kaakon kumalle koko ajan ilveksiä. Toivomus on, että MMM ja LUKE ottaisivat valtakunnanrajan vaikutukset paremmin huomioon.</p> <p>Pohjanmaa</p>

	<p>Pohjanmaan alueellinen riistaneuvosto pitää lausunnolla olevaa asetusluonnosta poikkeusluvalla sallittavasta suurimmasta saalismäärästä tarkoituksenmukaisena ja perusteltuna.</p> <p>Pohjois-Häme</p> <p>Pohjois-Hämeen alueellinen riistaneuvosto totesi, että ilvesasetusluonnos on perusteltu kanta-arvioon nähden ja kohtuullinen lupamäärän nosto edelliseen vuoteen nähden on tervetullut.</p> <p>Rannikko-Pohjanmaa</p> <p>Ilveslupamäärä saisi olla 50 kappaletta enemmän.</p> <p>Uusimaa</p> <p>Uudenmaan alueellisen riistaneuvoston kommenttien mukaan asetusluonnos ja siinä esitetty suurin sallittu saalismäärä on perusteltu. Kannanhoidon onnistumisen näkökulmasta on merkittävää, miten kiintiön mahdollistama pyynti suunnataan.</p>	
<p>Paliskuntain yhdistys</p>	<p>Petovahinkomäärät ovat poronhoitoalueella mittavat. Petojen aiheuttamista porovahingoista löytyy vain murto-osa. Myös ilvekset aiheuttavat huomattavia porovahinkoja vuosittain. Petovahinkokertymät vaikuttavat erittäin merkittävästi teurasporojen määrään ja tätä kautta koko elinkeinotoiminnan ketjuun.</p> <p>Ilveksen hoitosuunnitelman mukaan tavoitteena ei ole lisätä ilveskantaa poronhoitoalueella. Porotalouden kokemien menetysten hallinta edellyttää joustavuutta poronhoitoalueen petokantojen säätelyssä. Metsästyksen mitoituksessa tulee seurata löydettyjen porovahinkojen määrää, sillä havainnoitsijaverkoston perustuvat kanta-arviot eivät anna poronhoitoalueella luotettavaa kuvaa petokantojen koosta. Tämä poronhoitoalueen erityispiirre on huomioitu muistiossa hyvin.</p> <p>Asetuksessa ei esitetä poronhoitoalueelle ilveskiintiötä. Poronhoitoalueen saalismäärää ei rajoiteta. Tämä on perusteltu linjauksena ja mahdollistaa joustavamman käytännön muuttuvien tilanteiden mukaisesti. Porovahinkojen hallinnassa sekä kannanhoidollisten että</p>	

	<p>vahinkoperusteisten poikkeuslupien joustavan myöntämisen mahdollisuus on äärimmäisen tärkeää.</p> <p>Poronhoitoalueen etelärajan tuntumassa elävät ilveskannat vaikuttavat merkittävästi ilvesten aiheuttamien porovahinkojen määrään. Tämän vuoksi metsästystä Lapin maakunnan poronhoitoalueen ulkopuolisilla alueilla sekä Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan poronhoitoalueen vastaisilla alueilla tulee lisätä porovahinkojen vähentämiseksi. Asia on huomioitu asetusmuistiossa hyvin.</p> <p>Valtion talousarvioissa petovahinkoihin varattu määräraha on ollut pitkään alimitoitettu. Lisäksi Komission asettama 10 miljoonan euron maksukatto on tullut vastaan, eikä korvauksia ole maksettu vahingonkärsijöille täysimääräisenä. Riistavahinkolain muutoksen myötä Lex Halla -järjestelmä poistettiin ja korvaukset leikattiin pysyvästi pienemmäksi. Tämä edellyttää vahinkomäärien leikkaamista petokantojen tehokkaammalla kontrolloinnilla. Tilanne tulee huomioida poistolupien määrittämisessä ja myöntämisessä. Nykyisenkaltaisen vahinkojen keräilyn malli on kestävä. Lupakäytäntöjä tulee joustavoittaa ja prosessia nopeuttaa, jotta vahinkokertymien muodostumiseen voidaan puuttua. Esitämme, että ministeriö alkaa viipymättä valmistella ilveksen keskeytymetsästyksen aloittamista poronhoitoalueella.</p>	
	<p>Suomen luonnonsuojeluliitto on huolissaan ilveskannan tilasta. Luonnonvarakeskuksen mukaan kanta on vähentynyt neljänneksen eli alle 2000 ilvekseen. Jotta kannan tulevaisuutta voi pitää turvattuna, tulisi ilveksiä olla Suomessa vähintään tuo 2000 yksilöä.</p> <p>Ilves on monella tapaa hyödyllinen eläin. Se hillitsee kauriskantojen hallitsematonta kannankasvua. Se vähentää myös viljelijöille ja metsätaloudelle sekä liikenteelle kauriista aiheutuvia haittoja. Ilves ei aiheuta kuin erittäin pieniä vahinkoja: korvaukset ovat muutamia kymmeniä tuhansia euroja vuosittain poronhoitoalueen eteläpuolella.</p> <p>Luonnonsuojeluliitto näkee maltillisen ilveksen metsästyksen mahdollisena. Metsästyksen tulisi olla maltillista eli reilusti alle 10 prosenttia kannasta. Maa- ja metsätalousministeriö on ehdottanut metsästyskiintiöksi 240 ilvestä. Luonnonsuojeluliiton mielestä kiintiö ei kuitenkaan voi olla 150 ilvestä suurempi. Lisäksi ihmisen aiheuttama muu kuolleisuus pitää vähentää kiintiöstä.</p>	<p>Kun poikkeusluvut on myönnetty hakijoille, ei ihmisen aiheuttamaa muuta kuolleisuutta (kuten liikenne) voida vähentää esimerkiksi peruuttamalla lupia. Verotustaso on LUKE:n verotusskenaariota antamaa kannan koon vakiinnuttavaa tasoa matalampi eikä välttämättä</p>

	<p>Poronhoitoalueella ilveksen metsästystä ei ole rajoitettu, mikä on ongelmallista suotuisan suojelun tason kannalta lajin pohjoisrajalla. Sinnekin tulee asettaa suojelutason varmistava kiintiö.</p>	<p>muutoinkaan täyty täysimäärisesti.</p> <p>Viime metsästyskaudella poronhoitoalueelle haettiin kannanhoidollisia lupia ainoastaan kerran 4 ilvekselle, josta myönnettiin lupa yhdelle. Saalista luvalla ei saatu. Ei siten ole tarvetta asettaa poronhoitoalueelle kiintiötä.</p>
<p>Suomen metsästäjäliitto</p>	<p>Liittoon tulee toistuvasti sen piireistä kommentteja, että kansalaiset eivät enää ilmoita ilveshavainnostaan suurpetoyhdyshenkilöille. Kyse on osaltaan havainnointijärjestelmää kohtaan osoitetusta luottamuksen puutteesta ja toisaalta eräänlaisesta väsymyksestä havainnointia kohtaan. Havaintojen ilmoittamattomuus aiheuttaa tiedon puutteellisuutta ja saattaa johtaa kannan koon aliarviointiin. Paikallisten ihmisten tietokyvyn kiristyminen ilvestä kohtaan on silloin valitettavana seurauksena. Luottamuksen rakentamiseksi ja palauttamiseksi tulee liiton mielestä tehdä edelleen enemmän työtä.</p> <p>Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, kuten asetuksen taustamuistiossakin yksiselitteisesti todetaan, että metsästyksestä huolimatta ilveskannan elinvoimaisuus tai suotuisan suojelun taso eivät ole meillä uhattuina. Viimeisimmässä uhanalaisuus tarkastelussa kuluvana vuonna ilveksen status muuttui vieläpä silmälläpidettävästä elinvoimaiseksi.</p> <p>Poronhoitoalueelle ei edelleenkään aseteta lupakiintiötä, mikä on liiton mielestä perusteltu menettely.</p>	<p>Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistyksen julkisten hallintotehtävien suoritteista perimät maksut perustuvat maa- ja metsätalousministeriön asetukseen Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2017–2019 (1463/2016).</p>

	<p>Myönnettävää lupamäärää muun Suomen kannanhoitoalueella tulee Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan hieman nostaa esitetyistä, sillä esitetty määrä ei ole riittävä kattamaan kaikkia ongelma- ja tihentymäalueita. Tämän seurauksena kanta saattaa kääntyä taas tarpeettoman voimakkaaseen kasvuun.</p> <p>Metsästäjäliitto esittää metsästettäväksi ilvesten enimmäismääräksi Suomessa poronhoitoalueen ulkopuolella 275 yksilöä, mikä on vajaan 15 % verotus ilvesten arvioidusta aikuiskannasta. Tällä lupamäärällä saataisiin paremmin kohdennettua lupia ongelma- ja tihentymäalueille ja kuitenkin pidettyä kanta jatkossakin suotuisan suojelun tasolla. Liiton esittämä verotusaste on alempi, mitä Luonnonvarakeskuksen populaatiomallissa todetaan maksimiverotusmääräksi (MSY 16%) populaatiolle, joka odotusarvoisesti pysyy kyseisellä verotusmäärällä vakaana, eli siten toteuttaa kannanhoitosuunnitelmassa mainittua tavoitetta. Luken populaatiomallin mukaan alle 16% verotuksella kanta todennäköisesti jopa kasvaa.</p> <p>Metsästäjäliiton mielestä poikkeuslupia tulee kohdentaa erityisesti alueille, joilla ilveskanta on kasvanut viime vuodesta, eli Etelä-Savoossa ja Etelä-Hämeeseen. Myös liittoon tulleet kentän havainnot ja kommentit puoltavat lupien kohdentamista kyseisille alueille.</p> <p>Kansainvälisesti uhanalaisen metsäpeuran esiintymisalueella Kainuussa ja Suomenselällä vasoihin kohdistuva ilveksen saalistuspaine on liiton mielestä edelleen huomioitava lupien määrässä ja kohdentamisessa, vaikka sen merkitystä asetuksen taustamuistiossa pidetäänkin nyt aiempaa pienemmässä roolissa. Erityishuomiota tulee liiton näkemyksen mukaan kiinnittää alueisiin, jonne metsäpeuroja siirretään osana Metsäpeura Life -hanketta.</p> <p>Metsästäjäliiton mielestä ilveksen vaikutus muihin riistaeläimiin tulee ottaa huomioon ilveksen pyyntilupien myöntämisen perusteluna. Suurpetojen vaikutukset muihin riistalajeihin ja sillä perusteltu kannanhoitollinen metsästyksen tunnistettu olevan myös Bernin sopimuksen hengen mukaista, sopimuksen pisyvän komitean näkemyksen mukaisesti.</p>	<p>Asetuksessa säädetyt maksut perustuvat Suomen riistakeskuksen toimittamiin laskelmiin. Maksujen määräytymisessä on noudatettu maksuperustelain 6 §:ssä säädettyä kustannusvastaavuutta lukuun ottamatta eräitä poikkeuslupia. Jotta Suomen riistakeskuksen kustannusvastaavuus ei vahinkoperusteisten poikkeuslupien kustannuksia alemman maksun vuoksi heikentyisi kohtuuttomasti, sovelletaan maksuperustelain 6 §:n 3 momentin kohtaa, jonka mukaan erityisestä syystä maksu, joka muuten määrättäisiin suoritteiden omakustannusarvoa vastaavaksi, saadaan määrätä tätä korkeammaksi. Kannanhoidollisilla luvilla siis käytännössä</p>
--	---	---

	<p>Metsästäjäliitto on edelleen saanut piireiltään kommentteja, joissa kannanhoidollisen poikkeusluvan (Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin ns. kannanhoidolliset poikkeusluvut sudelle, karhulle, saukolle tai ilvekselle) lupamaksun (200 euroa) koetaan olevan kohtuuttoman suuri. Koska yhteiskunnallisesti tärkeän suurpetojen kannanhoidon toteuttamisesta aiheutuu metsästäjille merkittävästi muitakin kuluja, liitto esittää edelleen selvitettäväksi, olisiko poikkeuslupamaksujen kohtuullistaminen jatkossa mahdollista. Samalla esitämme selvitettäväksi, olisiko lupamaksun poistamista mahdollista harkita kielteisten lupapäätösten osalta.</p>	<p>subventoidaan vahinkoperusteisten poikkeuslupien hintaa, vaikka työ määrä niissä on paljon pienempi. Työmäärä ei ole välittämättä yhtään pienempi, vaikka kyseessä olisi kielteinen päätös. MIMM:n asetus vuosille 2020 ja 2021 on lausunnolla 18.10.2019 saakka.</p>
<p>WWF</p>	<p>Tuoreimman arvion mukaan Suomen ilveskanta on noin 1900 yli vuoden ikäistä yksilöä. Toissa vuodesta, jolloin vastaava arvio oli noin 2400 yksilöä, kanta on pienentynyt yli viidenneksen, ja muutamassa vuodessa Suomen ilveskanta on taantunut kymmenen vuoden takaiselle tasolle. Tämä on tapahtunut, koska maa- ja metsätalousministeriö on tietoisesti asettanut viime vuosina ilveksen poikkeuslupakiintiön yli ns. maksimiverotuksen (maximum sustainable yield) rajan.</p> <p>Poronhoitoalueen jo valmiiksi pieni ilveskanta on pienentynyt edelleen: vuonna 2017 alueella arvioitiin olleen ennen hieman yli 100 (80-125) vuotta vanhempaa ilvestä, vuonna 2018 noin 60 (50-75) ja nyt enää runsaat 50 (45-60) yksilöä. Poronhoitoalueen ilveskanta on siis taantunut kahdessa vuodessa noin puoleen.</p> <p>Poronhoitoalueella, joka on pinta-alaltaan noin kolmasosa Suomesta, ja joka lähes kokonaisuudessaan on ilveksen luontaista levinneisyysaluetta, eiää vain kolmisen prosenttia Suomen kannasta. Kannan pienennettyä harjoitettavan poikkeuslupapolitiikan takia näin voimakkaasti on vaarana, että ilveksen levinneisyysalue pienenee, jolloin lajin suojelun tason ei enää ole suotuista.</p> <p>Vain alle viisi prosenttia vastaajista ilmoitti kannakseen, että ilveksiä on liikaa ja että heidän sietokykynsä ilvestä kohtaan on ylittynyt. Niistä vastaajista, joilla on itsellään tai perheessä metsästyslupa, 62 prosenttia eli lähes tarkalleen sama osuus kuin koko väestöstä, katsoi että ilveksiä ei ole liikaa eikä sietokyky ilvestä kohtaan ole ylittynyt. Tarvetta ihmisten sietokyvyn lisäämiseen ja parantamiseen ei siis näytä olevan.</p>	

	<p>Ilveksen päivitettyään olevan, edelleen vahvistamattoman hoitosuunnitelman luonnoksessa (MMM lausuntopyyntö 20.12.2017, Dnro 2082/04.04.00/2017) todetaankin aivan oikein, että ”ilves lajina koetaan kansalaisten taholta pääosin positiivisena elämyksenä. Muun Suomen alueella ilveskanta ei runsaanakaan aiheuta samalla tavoin häittää elinkeinoille kuin poronhoitoalueella.”.</p> <p>Nyt lausunnolla olevan asetusluonnoksen taustamuistiossa ja ilveksen kannanhoitosuunnitelman luonnoksessa viitataan kuitenkin jostain syystä jälleen kansalaisten sietokykyyn tavalla, joka antaa ymmärtää nykyisen ilveskannan olevan sosiaalisen sietokykyyn ylärajoilla: ”kannanhoidon ensisijaisena tavoitteena löytää oikea verotusmäärä, jolla kannanlasku saadaan tasoittumaan ja ilveskanta vakiintumaan tasolle, jolla sen aiheuttamat ongelmat eivät nouse yli paikallisyhteisöjen sietokykyyn.”</p> <p>WWF:n mielestä ei ole tarvetta pyrkiä vakiinnuttamaan ilveskanta tämän hetkisellet tasolle ja estää sen kasvua, koska huomattavasti nykyistä suuremmallakin kannalla on todistetusti kansan suuren enemmistön hyväksyntä. WWF pitää nyt esitettyä suurinta sallittua saalismäärää (240 yksilöä, mikä vastaa noin 13% verotusta) poronhoitoalueen eteläpuolisessa Suomessa liian suurena ja huonosti perusteltuna.</p> <p>Poronhoitoalue</p> <p>Poronhoitoalueella elää Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan vain runsaat 50 ilvestä. Suotuisan suojelun taso, joka on ilveksen kannanhoidon lähtökohtana, sisältää määritelmänsä mukaan sen, että lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene. WWF esittää, että tämä tulee ottaa huomioon asettamalla myös poronhoitoalueelle oma kiintiö, joka on riittävän alhainen varmistamaan, että ilveksen levinneisyysalue ei pienene poronhoitoalueella.</p>	
MTK	<p>MTK:lla ei ole huomautettavaa tehtyyn esitykseen. Lisäksi MTK pitää tärkeänä, että vahinkoa aiheuttavien yksilöiden poistamista ei rajoiteta kiintiöillä nykyisen toimintamallin mukaisesti.</p>	
BirdLife Suomi	<p>Ilveksen läsnäolon on todettu vaikuttavan myönteisesti etenkin maassa pesivien lintujen (esimerkiksi vesi- ja kanalinnut) ja muun pienriistan runsauteen. Ilveksen positiivisia vaikutuksia luonnon monimuotoisuudelle ei ole kuitenkaan tuotu lainkaan taustamuistiossa esiin. Muistioon on sen sijaan listattu hyvin vähäisetkin ilveksen aiheuttamat haitat. Tässä valossa muistiota voidaan pitää tarkoitushakuisena.</p>	

	<p>Suomessa suurpetojen kantoja pidetään metsästyksellä keinotekoisena alhaisina luonnon kantokykyyn nähden. Näin on tehty, vaikka etenkin ilves on tutkimusten mukaan tehokas ja ilmainen vieras- ja muiden keskikokoisten petonisäkkäiden pyytäjä. Luonnottoman alhaisella ilvesten määrällä tehdään siis suoranainen palvelus esimerkiksi supikoirille ja karhunpalvelus pienriistalle.</p> <p>Ihmisen suorittama vieraspetojen poistopyynti on painottunut ihmisasutuksen lähistölle ja helppojen kulkuyhteyksien päähän. Ilveksen saalistuspaine ei ole samalla tavoin keskittynyt. Suurpedon läsnäolo vaikuttaa pienempiin petoeläimiin myös pelkoefektin kautta. Edellä esittämämme taustaa vasten pidämme tavoitetta säilyttää ilveskanta suunnilleen nykyisellä, selvästi muutaman vuoden takaista alhaisemmalla tasolla ja nostaa suurinta sallittua saaliskiintiötä 240 yksilöön epäonnistuneena.</p> <p>Kuten muistiostakin voi todeta, ilveksen aiheuttamat vahingot ovat poronhoitoalueen ulkopuolella vähäisiä ja todennäköisesti suurelta osin ennaltaehkäistävissä. Ihmiselle ilves ei ole uhkatekijä. WWF:n tutkimuksen mukaan ilves on sosiaalisesti erittäin hyvin siedetty, vaikka esimerkiksi ilveksen positiivisesta vaikutuksesta luonnon monimuotoisuuteen on viestitty hyvin vähän.</p> <p>Esitämme ministeriölle suurimman sallitun saaliskiintiön huomattavaa pienentämistä, jotta ilveskanta saadaan kasvamaan. Pyydämme ministeriötä lisäksi viestimään ilveksen vaikutuksista nykyistä monipuolisemmin.</p>
<p>Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ja Pälkäneen seutu</p>	<p>SLL:n Pirkanmaan piiri ry on huolissaan ilveksen kannan pienentymisestä valtakunnallisesti. Ilveskannan taso on laskenut viimeisimmistä luontodirektiivin vuosien 2012 - 2017 lajiarvioinnin suotuisan suojelun tasosta huomattavasti alaspäin. Metsästys on suurin tekijä ilveksen kuolleisuuteen.</p> <p>Ilves- ja metsäpeurakannan suhteiden säätelyssä on välttämätöntä huomioida se, että metsäpeuran lisääntymistä ja elinalueen laajenemista on tehokkaasti heikennetty yllimitetulla luvituksella ja metsästyksellä erityisesti Suomenselän alueella. Koko maan laillisten metsäpeuran pyyntilupien määrä 2014 - 2017 oli 329 lupaa ja saalis vastaavasti 144 aikuista ja 26 vasaa. Luvista käytettiin noin puolet, 157. Vuonna 2018 - 2019 kaadettiin Keski-Suomessa 2 aikuista urosta. Pohjanmaalla 4 aikuista urosta ja 2 aikuista naarasta sekä 2 urosvasaa ja 5 naarasvasaa.</p>

	<p>Näin suuren metsästyspaineen vuoksi on kohtuutonta pyrkiä syyllistämään ilvestä tai muutakaan suurpetoa metsäpeuran heikosta lisääntymisestä. On painavastoin ohjattava nyt vallitsevia asenteita aivan uuteen suuntaan: metsäpeura on ikiaikainen alkuperäinen laji, joka on onnistuttu jossain määrin elvyttämään, ja sen ensisijaisina hyödyntäjinä on pidettävä alkuperäisiä suurpetoja, ilves mukaan lukien. Peuranpynnillä ei tule heikentää petoeläinten luontaisia ravinnonhankintamahdollisuuksia. Pirkanmaan piiri ihmettelee metsäpeurojen metsästyslupia sekä MetsäpeuraLife -hankkeen halua ilveksen poikkeuslupiin Seitsemisen alueelle. 2</p> <p>Jos metsäpeura rauhoitetaan kokonaan metsästykseltä, se laajentaa esiintymisaluettaan nopeasti aiheuttamatta taimistotuhoja hirven tapaan, oppii elämään tasapainossa luontaisten saalistajiensa kanssa ja riittävästi yleistyttyään käynee taas metsästyksenkin kohteeksi. Suurpedot myös saalistuksellaan parantavat peurojen geneettistä tasoa ja selviytymiskykyä, koska vahvimmat saalislajin yksilöt jäävät suvunjatkajiksi. Metsästyksessä usein tapahtuu päinvastoin.</p> <p>Kun suurpedoilla on riittävästi luonnollista saalista tarjolla, kotieläinten ahdistelu vastaavasti vähenee. Samoin vähenee vahinkojen julkisista varoista korvaamisen tarve. Metsäpeuran levinneisyyttä tosin rajoittaa ehkä merkittävimmin sopivien elinympäristöjen puute. Asiaa auttaisi, mikäli metsien käsittelyssä suosittaisiin nykykäytäntöjä vähemmän väkivaltaisia menetelmiä.</p> <p>Metsäpeura ei siis ensi sijassa ole mikään fasaanin tai valkohäntäkauriin tyylinen arvoistukas metsästäjien tarpeisiin. Metsästäjäjärjestöt ovat ensi sijassa omia hyötynäkökohtiaan painottavia etujärjestöjä, ja niiden nykyinen vahvasti dominoiva asema eläinkantaa koskevassa hallinnossa on siksi kohtuuton ja johtaa kantojen vääristymiin. Ensisijaisena tavoitteena tulee olla rauhoitettujen lajien suotuisan suojelun taso. Tämä edellyttää yleishyödyllisten järjestöjen asiantuntemuksen huomattavaa lisäämistä ja käyttöä kaikessa metsästäettäviä eläimiä koskevassa hallinnossa.</p> <p>Ilves saattaa joskus tappaa jonkin metsäpeuran vasan, mutta ei saalistuksellaan ole mikään peurakannan uhka. Pirkanmaan ilvesten määrä on nyt niin vähäinen, että yhtään kaatolupaa alueellemme ei tule myöntää peurojen siirtoistutuksista huolimatta.</p>	
--	---	--

	<p>Pohjois-Hämeessä oli vuonna 2017 23 - 25 pentuetta ja 140 - 150 yli yksivuotiaita. Vuonna 2018 määrät olivat samat. Pirkanmaan osalta katsomme, että poikkeuslupia ei tänä metsästyskautena tule antaa, koska Pirkanmaan osalta kanta ei ole kasvanut edellisvuoteen verrattuna. Sosiaalisesti ilves on hyväksytty ja ihailtu suurpeto. Ilves ei ole aiheuttanut korvattavia vahinkoja vuosina 2016, 2017 ja 2018 Pirkanmaalla.</p>	
14 lausuntoa		